

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14836

гр. София, 30.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
закрито заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **4416** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК и сл. от Административно процесуалния
кодекс /АПК/, вр. чл. 55, ал. 3 ЗЧРБ, вр. чл. 46 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на „Аксес файнанс“ АД срещу писмо № 536400-23291/18.3.2024 г. относно
отказан достъп до Единен регистър на чужденците, справка за физическо лице-чужденец V2
през средата за международен обмен Regix.

Жалбоподателят твърди, че жалбата му е допустима предвид това, че е подал искане до
министерството на електронното управление на 28.2.2024 г. за достъп до Справка за физическо
лице - V2 от Единния регистър за чужденците на Министерството на вътрешните работи през
средата за международен обмен Regix.

На 8.4.2024 г. получили уведомление, че е отказан достъп, за което твърди, че е индивидуален
административен акт.

Твърди, че е поискан достъп до регистър, който не е публичен, поради което не следва да се
прилага чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗМИП, като игнорира това, че в тази норма се предвижда проверка
валидността „и на други лични документи“, както и на проверката на други данни, събрани при
идентификацията“.

Твърди, че има правен интерес да иска достъп до базата данни, тъй като за целите на
идентификацията на клиентите, които не са български граждани, се събира копие от националния
документ за пътуване. А съгласно чл. 53, ал. 2, т. 3 ЗМИП е необходимо да се съберат данни за
уникален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на
самоличността..., а в чл.53, ал. 2, т. 5 ЗМИП е необходимо да се съберат данни за адрес. Съгласно
чл. 63, ал. 6 ЗМИП когато липсват тези данни, могат да се събират и чрез „други официални
документи или документ издаден от надежден източник“.

За да може дружеството да разчита на идентифициращи данни, съдържащи се в разрешението за пребиваване на чужденци, както и за да попълни липсващите данни, е необходимо достъп до друг надежден източник, какъвто е процесният. Дружеството няма възможност и да свери предоставените от клиента копия на идентификационни документи. Идентификацията е необходима и с оглед спазването на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.

Предоставянето на достъп позволява проверка на предоставените данни за автентичност на разрешението за пребиваване на чужденците, както и по косвен път – на документа за самоличност.

Не на последно място, МВР съгласно чл. 2, ал. 4 ЗЕУ е централен администратор на данни, който събира доказателства от първични такива, но в качеството на централен администратор следва да се смята и първичен администратор на данни по отношение на задълженията по чл. 3.

Претендира разноски.

Ответникът директорът на дирекция „Миграция“ оспорва жалбата. Твърди, че е недопустима.

СГП не взема становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление № МЕУ-3868/29.2.2024 г. в министерството на електронното управление за включването му като потребител към средата за международен обмен и осигуряване на достъп до „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци“ V2 от „Регистър Български документи за самоличност.

По това заявление от МЕУ е изпратено до директора на дирекция „Миграция“, МВР, писмо № МЕУ -4194/6.3.2024 г., писмо с искане за становище.

В отговор е изпратено оспорваното в това производство писмо – рег. № 53640-23291/18.3.2024 г., в което се дава становище относно основателността на това искане – прието е, че правните основания за искания достъп не обосновават необходимостта от предоставяне на достъп.

Тоа становище е цитирано и е послужило като мотив за постановяване на отказ по протокол № 305/8.4.2024 г. на Комисия, назначена със заповед № МЕУ-9608/19.9.2022 г., изменена със заповед № МЕУ-11746/28.10.2022 г., изменена със заповед № МЕУ-15430/29.9.2023 г. на министъра на електронното управление за изпълнение на и координация на дейностите по присъединяване на консуматори към системата за обмен на справочна и достоверителна информация.

По допустимостта:

Настоящият състав намира, че процесният акт няма качеството на административен акт по

смисъла по чл. 21, ал. 1 АПК, а е издаден като част от производството по издаване на такъв по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК – т.е. не е индивидуален административен акт.

Видно от установеното по-горе, самият жалбоподател е искал издаване на разрешение, описано по-горе, като заявлението е подадено именно до Министерството на електронното управление. Видно от установеното, по това заявление е налице произнасяне от Комисията, описана по-горе, като е цитирано становището, оспорвано в това производство. Ето защо следва да се приеме, че това становище е част от производството по издаване на искания от жалбоподателя акт – разрешение за достъп, но не и самостоятелен административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1-4 АПК.

Ето защо производството по делото следва да бъде прекратено.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението от 18.2.2025 г., с което е даден ход на устните състезания.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 4416/2024 г. на АССГ, 64 с-в.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

При подаване на частна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. в противен случай жалбата следва да бъде върната.